

ELENCHUS (1) *sb m*

elenchus *a. elench.*

N pl elenchy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Duża perła o podłużnym, gruszkowatym kształcie [elenchi proceriores margaritae – perły obdłuż kończyste Mącz 101c; perła – clenchus Cn]: Desinere in orbem dicuntur Elenchi, Kończyć w okrąg yáko grufzki álbo yábłká Elenchy/ perły hoc loco intelliguntur. Mącz 395c.

AKtt